

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

LA MULȚI ANI!

În noaptea aceasta oamenii așteaptă, pe tot întinsul pământului anul cel nou. Ca într-o străfulgerare, vremea pune, la miezul nopții, în curgerea ei egală și neîntreruptă, semnul sfârșitului unui an și începutul altuia nou. Pentru oameni care, din generație în generație, au așteptat, cu aceeași emoție, în fiecare an, această clipă, semnul timpului reprezintă încheierea unui an trăit, binecunoscut, și începutul unui an nou care ascunde tainic, fiecărui dintre noi, atâtea și atâtea zile care așteaptă să fie trăite. La miezul acestei nopți, pe nesimțite, anul cel vechi se stinge în trecut și la fel de imperceptibil, începe, până de nădejde, viața de zi cu zi a celui mai apropiat viitor. O însemnă filă proaspătă din calendar: 1 ianuarie 1955.

1 ianuarie 1955. Cite înțelesuri va avea, atunci la miezul nopții, această zi? Să ne gândim bunăoară ce va semnifica această zi pentru muncitorii din adâncul minelor sau din înaltul turnelor, pentru cei care lucrează la marile furnale sau în uzinele noastre. Aceasta înseamnă începutul unui nou an de muncă, începutul unui nou an de luptă și de izbînză. Ce înseamnă noul an pentru țăranul nostru muncitor? Înseamnă împlinirea nădejdii dragi că-n acest an, prin munca lui, sprijinită de stat, va dobîndi pe ogoare roade bogate, mai bogate ca niciodată. Grîu așa cum spune plugșorul: „în spic ca vrabia, în pai ca trestia”. În astă noapte, în primele cîine ale primei zile din noul an, se gîndește în suflet cărturarul la munca și ostria lui. În sufețele poștilor, în inimile artiștilor vibrează poate chemarea la bucuria vieții care începe un an nou născut pămîntului patriei. Este pentru fiecare om de la noi din țară, această primă zi a anului, o zi plină de speranțe.

Nedespășite poate, emoția și bucuria pe care le trăiesc oamenii în clipa în care bătaie ceasului arată nașterea anului nou, își au rădăcinile înfipte adînc în fiecare zi a anului care aparține trecutului. Și spre acest an e bine fiecare să-și întorcă pentru o clipă privirile: să privească ca în limpezimea oglinzii unei fîntîni, răsfrîngerea vremii pe care a trăit-o, răsfrîngerea acelei vremi din care se nutrește mugiuri speranțelor deschise în anul cel nou.

Și vor vedea oamenii, toți care au ochi să vadă și minte să priceapă, temeiul de încredere pe care ni-l lasă anul ce trece. Temeiul lui stă în biruința luptei popoarelor pentru apărarea bunului cel mai de preț al omeniilor, pacea. Anul trecut, început prin conferința de la Berlin și încheiat prin conferința de la Moscova, a fost mărturie, înconunată de unanimitate, a promisiunii de pace, a strădanilor neîncetate ale Uniunii Sovietice, în fruntea țărilor iubitoare de pace pentru rezolvarea pașnică, pe calea tratativelor, a tuturor problemelor care ar amenința pacea lumii. Aceste strădanii au fost înconunate de biruinți. În Vietnam a încheiat să buie tunul, și astfel în îndepărtata Asia s-au stins războaiele atîtate de imperialismii americani. Cuvîntul de apărare a păcii rostit răsărit, în conferințele internaționale de Uniunea Sovietică și de țările de democrație populară este îmbrățișat cu căldură de toate popoarele lumii. Anul care s-a scurs înseamnă în acel fel un răstimp în care milioane și milioane de

oameni cinstiți au putut desluși și mai bine cine apără pacea și cine o primejdă. Cercurile agresive din Statele Unite ale Americii, guvernele subjugate lor din țările capitaliste, vor cu orice chip să ridice iarăși împotriva liniștii oamenilor, împotriva muncii creatoare, wehrmachtul german. În acest an popoarele au rostit răsărit cuvîntul lor împotriva acestei uneltiri aducătoare de moarte. Popoarele Uniunii Sovietice, popoarele țărilor de democrație populară, sînt hotărîte să apere pacea, să apere munca lor constructivă și victoriile dobîndite împotriva oricărui agresor. Împotriva remilitarizării Germaniei occidentale, împotriva pactelor agresive care amenință pacea omeniilor sînt astăzi alături de popoarele lagărului socialismului, în fruntea cărora pășeste Uniunea Sovietică, popoarele întregii lumi. Cu acest bilanț intră în istorie anul care a trecut, anul 1954.

De aceea prima clipă din viața noului an îl găsește pe oamenii iubitori de pace din întreaga lume mai tari decît oricînd. Țăria lor își are izvorul în unitatea de luptă împotriva războiului, în unitatea de luptă împotriva celor ce vor să prăbușească civilizația lumii noastre. Anul ce vine este de aceea un an plin de speranță, un an în care și mai puternice pornesc la luptă forțele popoarelor iubitoare de pace.

Clădind în muncă pașnică zilele luminoase de mîine, clădind propriul lor viitor și viitorul copiilor lor dragi, toți cei ce muncesc în patria noastră privesc cu mîndrie bilanțul izbînzilor dobîndite în anul care a trecut. Acest bilanț reprezintă rodul muncii desfășurate sub neșovătoarea cîrmuirii a partidului, reprezintă un bun scump dobîndit cu trudă, un bun pe care poporul nostru este hotărît să-l apere împotriva oricui ar încerca să-l lovească.

În casele noastre anul nou intră altfel decît intra cu zece ani în urmă; el nu mai înfîlșește sate și orașe ruinate, sufele de oameni disperați plîngînd morții și schilozii războiului. Anul nou intră cu pace în case de oameni care, an de an, cunosc o viață mai bună. El a închis într-un bilanț, pe care fiecare din noi îl vede și-l are la îndemînă, rodul muncii noastre, a tuturor.

În casele noastre, în acest an, am avut mai mult decît acum doi ani în urmă. Și-acum doi ani am avut mai mult decît acum zece. În anul ce vine vom avea cu siguranță și mai mult. Mărturie ne stau rezultatele dobîndite an de an de poporul nostru, care liber, stăpîn pe destinele sale, se bucură de munca lui. Cheazăș ne stă conducerea partidului care ne călăuzește pe drumul biruinței, arătîndu-ne cum să luptăm pentru înfrîngerea greutăților.

Anul care a trecut ne-a îmbogățit experiența, a sporit priceperea în muncă a fiecărui dintre noi; această pricepere avem datorită s-o folosim în lucrul nostru ca să putem obține rezultate din ce în ce mai bune. Acestei priceperi să-i adăugăm dragostea noastră de muncă, dorința noastră nezdrușită de a avea o viață mereu mai bună, o viață de care să ne putem bucura în pace, ani îndelungați. Cu aceste nădejdii în suflet, cu credința în biruința cauzei noastre, avînd înaintea viitorului, putem din toată inima să ne urăm unii altora: LA MULȚI ANI!

Infrățiti,
spre un viitor fericit

Angajamentul nostru

Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații a fost primită cu satisfacție de muncitorii fabricii noastre. Din Hotărîrea am înțeles că și fabricii noastre îi revine ca sarcină să-și îmbunătățească activitatea în vederea sporirii producției de produse lactate.

În acest scop colectivul fabricii de produse lactate își ia următoarele angajamente: în cursul anului 1955 vom da populației din regiunea noastră cît mai multe produse lactate pe sortimente, vom mări cantitatea de lapte prelucrat în vederea aprovizionării centrelor muncitorești din Valea Jiului, Hunedoara și Călan.

Pentru ieftinirea produselor noastre vom reduce prețul de cost la producția de brînzetură, smîntînă și alte produse lactate cu 5 la sută față de cifra planificată. Toate acestea le vom realiza prin o mai bună organizare a procesului de producție, intensificarea întrecerii socialiste, o mai strînsă colaborare între tehnicieni și muncitori și prin folosirea celor mai avansate metode de muncă.

NICOLAE MIHUT
directorul fabricii de produse lactate
Simeria

Vom contribui

la o mai bună aprovizionare
a populației muncitoare

Ca și în anii trecuți membrul gospodăriei agricole colective „Steaua Roșie” din satul Șuica, comuna Tăbulești, raionul Vede, am muncit cu siguranță și în 1954 pentru a obține o producție sporită la loc.

Așa, bunăoară, recolta de porumb a fost mai mare cu peste 1.500 kg. boabe la ha, producția de floarea-soarelui cu 400 kg. la ha, iar la cartofi am avut mai mult cu 3.000 kg. la ha. Hotărîți să traducem în viață proiectul de Directive al celui de al II-lea Congres al partidului, noi am semnat în toamnă 28 ha. cu grîu și 7 ha cu secară, mărind astfel suprafața cultivată cu aceste culturi cu încă 4 ha.

Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații pune în fața colectivităților sarcini de mare importanță. Încep de pe acum am luat o serie de măsuri tehnico-organizatorice care să asigure executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole din anul 1955.

Apropie 90 la sută din întreg Inventarul agricol este pus la punct, iar toată cantitatea de semînțe pentru campania de primăvară a și fost condiționată. În scopul asigurării unei mai bune aprovizionări a populației de la orașe și din centrele muncitorești și a ridicării neîncetate a nivelului de trai al oamenilor muncii, noi ne propunem ca în primăvara anului 1955 să însemnăm cu 6 ha. mai mult porumb, în total decît 40 ha., să extîndem suprafața cultivată cu cerealele culturi.

În felul acesta, alături de toți oamenii muncii din țara noastră, noi vom aduce aportul nostru la îndeplinirea cu cinste a sarcinilor ce ne revin din programul de măsuri economice elaborat de plinara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953 pentru continuarea ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc.

MIHAI V. DOBROGEANU
președintele
gospodăriei agricole colective
„Steaua Roșie” din satul Șuica,
raionul Vede

LA MULȚI ANI,
TOVARĂȘI!

Desen de I. POPESCU-GOPO

Răspunsurile tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej,
președintele Consiliului de Miniștri al R. P. R.,
la întrebările puse de Agenția iugoslavă „Jugopress”

Agenția iugoslavă „Jugopress” din Belgrad s-a adresat cu ocazia Anului Nou tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine, solicitîndu-l să răspundă la cîteva întrebări privind situația internațională.

Redăm mai jos întrebările Agenției și răspunsurile date de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej:

INTREBARE: Cum apreciați actuala situație internațională?

RASPUNS: Pași făcuți în anul care s-a scurs pe calea destinderii în relațiile internaționale, datorită eforturilor perseverente ale statelor iubitoare de pace și în deosebi stingerea focarului de război din Indochina, la puțin timp după stingerea celui din Coreea, au neliniștit cercurile agresive din țările occidentale, și în deosebi din S.U.A., care văd în destinderea internațională o piedică în calea planurilor lor agresive și a profitoriilor uriașe ale magnatilor armamentului. Aceste cercuri depun toate eforturile pentru a agrava situația internațională în scopul unor noi aventuri războinice în Europa și în Asia.

Ele trec la restabilirea militarismului german, care a cotropit nu o dată prin forța armelor popoarele europene. Aceasta creează în Europa o gravă amenințare pentru cauza păcii.

Popoarele europene se ridică însă cu tot mai multă hotărîre împotriva refacerii sub orice formă a militarismului german revanșard, fiind conștiente că aceasta reprezintă o mare primejdie pentru ele și pentru pacea lumii.

Ia o amploare tot mai mare lupta poporului francez, a poporului italian și a poporului german însuși împotriva remilitarizării Germaniei occidentale și a includerii ei în blocuri militare agresive.

Poporul român este neclintit în voința sa de a se împotrivi, alături de toate popoarele iubitoare de pace, politici de relacere a militarismului german. Poporul român, ca și celelalte popoare europene, este profund interesat în rezolvarea problemei germane prin unificarea Germaniei pe baze pașnice și democratice și în crearea unui sistem de securitate colectivă a tuturor statelor europene, așa cum se propune în Declarația comună a statelor participante la conferința de la Moscova, convocată din inițiativa Uniunii Sovietice, în înțelegere cu Polonia și Cehoslovacia.

Conferința de la Moscova a urmărit împiedicarea împărțirii Europei în blocuri militare opuse și a cursei înarmărilor, prin înfăptuirea securității colective.

Statele participante la conferință au arătat că dacă totuși se va proceda la ratificarea acordurilor de la Paris ele vor fi nevoite să ia măsuri pentru sporirea capacității lor de apărare, în vederea asigurării securității și muncii pașnice a popoarelor lor. Aceasta este urmarea logică și singurul răspuns care poate fi dat capetelor înfierbîntate din Occident în cazul ratificării acordurilor amintite.

Nu încapă în două zile energia de care dau dovadă popoarele în apărarea păcii, forțele uriașe care se ridică împotriva uneltirilor de război, vor face să eșueze în cele din urmă planurile cercurilor agresive.

INTREBARE: Care sînt perspectivele pentru realizarea coexistenței pașnice între țări cu sisteme sociale diferite?

RASPUNS: Experiența istorică arată că țări cu sisteme sociale diferite pot coexista în mod pașnic. Astăzi, un număr tot mai mare de țări, care cuprind majoritatea covîrșitoare a omenirii, frunțați al vieții publice din toate țările lumii, de diferite opinii și din diverse părturi sociale, sprijină ideea coexistenței pașnice promovate de Uniunea Sovietică din primele zile ale existenței sale. După cum se știe, cu privire la principiile coexistenței pașnice au avut loc în cursul anului 1954 declarațiile comune ale premierului Republicii Populare Chineze Ciu En-lai și a primului ministru al Indiei Jawaharlal Nehru, a lui Ciu En-lai și a primului ministru al Birmaniei U-Nu, iar recent declarația comună a președintelui Republicii Federative Populare Iugoslavia Iosip Broz Tito și a primului ministru indian Jawaharlal Nehru. Aplicarea principiilor respectului suveranității, independenței și integrității fiecărei țări, a principiilor neagresiunii, egalității și neamestecului în afacerile interne ale altor țări ar face în adevăr posibilă coexistența pașnică.

Cercurile conducătoare ale puterilor occidentale, opunînd securității colective și metodei tratativelor pașnice politica lor „de pe poziții de forță”, acționează însă împotriva perspectivei coexistenței pașnice. Nimic nu e mai absurd ca afirmația acestor cercuri, că remilitarizarea Germaniei occidentale „va îmbunătăți șansele tratativelor cu Răsăritul”. Dimpotrivă, aceasta nu ar putea decît să înrăutățească situația internațională și să agraveze pericolul unui nou război.

Popoarele iubitoare de pace văd în înfăptuirea unui sistem de securitate colectivă prin colaborarea tuturor statelor europene, indiferent de regimul lor social, calea cea mai sigură pentru menținerea și consolidarea păcii în Europa și în lume.

Guvernul Republicii Populare Romine este călăuzit în politica sa externă de dorința de a-și da contribuția activă la cauza apărării păcii, de a dezvolta și întări relațiile de colaborare și prietenie cu toate popoarele și țările iubitoare de pace.

Încheind răspunsurile la întrebările Dvs., mă folosesc de acest prilej pentru a arăta că poporul român întîmpină cu satisfacție îmbunătățirea produsă în relațiile dintre Republica Populară Romînă și Republica Federativă Populară Iugoslavia.

Prietenia popoarelor noastre are rădăcini adînci în lupta comună pe care au dus-o de-a lungul istoriei pentru libertate și independență. În amintirea lor sînt încă proaspete suferințele îndurate de ele sub cotropirea dușmanului comun, militarismul german.

Îmbunătățirea continuă a relațiilor dintre Iugoslavia și România corespunde intereselor și năzuințelor popoarelor noastre și e merită să aducă o contribuție însemnată la consolidarea păcii în Europa.

Urăm din toată inima poporului iugoslav prietenii săi să aibă succes în munca pentru prosperitatea patriei sale și pentru înfăptuirea năzuințelor de pace ale popoarelor noastre și ale tuturor popoarelor lumii.

(Agerpres)

VA FELICIT, DRAGI PRIETENI ROMÎNI,
CU OCAZIA ANULUI NOU

(Articol scris pentru „Romina liberă”)

R. Glier

Compozitor, artist al poporului
al U.R.S.S.

Se apropie Anul Nou, începe 1955. Pentru oamenii sovietici, anul care a trecut a fost remarcabil printr-o serie întregă de evenimente minunate care au avut loc în viața culturală a țării. În anul care a trecut, cultura muzicală sovietică s-a îmbogățit cu noi opere interesante a căror valoare artistică este destul de înaltă.

Anul 1954 a fost și pentru mine un an de intensă muncă creatoare. Am terminat baletul „Fintina Turmelor” care va fi prezentat pe scena Teatrului Muzical „Stanislavski-Nemirovici-Dancenko”. În prezent se lucrează din plin la pregătirile în vederea montării acestui spectacol. Însă momentul cel mai luminos și mai de neuitat din activitatea mea creatoare în anul care se încheie, a fost călătoria mea în Republica Populară Romînă. Sederam în această minunată țară unde am petrecut o lună de zile mi-a lăsat impresii și amintiri de neșters. Vizita mea în România a coincis cu sărbătorirea Lunii prieteniei romine-sovietice. Pretutindeni, mi-am putut da seama, am simțit recunoștința fierbinte a poporului față de patria mea, față de marea Uniune Sovietică care a ajutat poporul român să-și scuture jugul fascist, să rupă lanțurile liberale capitaliste și să înceapă o viață nouă, liberă și fericită. Nu întîmplător cea mai mare bucurie a acestui balet am fost plăcut imersivitatea de mîndrie înaltă a actorilor. Dar și mai mult m-au bucurat interesul și atenția publicului român pentru acest spectacol. La premieră am văzut în rîndul spectatorilor muncitori, țărani, studenți, oameni de artă. Ei sînt vizitatori permanenți ai teatrelor și concertelor.

Publicul român este exigent, avînd un înalt gust artistic. În România am stat de vorbă cu compozitori, muzicieni, studenți ai conservatorului, colaboratori ai institutului de folclor. Și pește tot am rămas uimit de dragostea mare pe care acești oameni o nutresc pentru profesia lor.

În cursul sederii mele în România am legat o prietenie strînsă cu activiștii din domeniul artei muzicale și teatrale.

Pășind în noul an 1955 vreau să vorbesc

drept cuvînt unul din cei mai buni dirijori din lume. Talentații oameni de artă cum sînt Silvestri, Alessandrescu, Liana Pasquali, și mulți alții îmi vor rămîne în vezi întipăriți în memorie.

Opinia publică muzicală din România manifestă un deosebit interes pentru muzica clasică rusă. Operele lui Ceacovskî, Glinka, Mussorgski, Scriabin, Rachmaninov, sînt foarte apreciate de iubitorii de muzică.

Constat cu deosebită satisfacție că lucrările compozitorilor sovietici ocupă un loc de seamă în repertoriul muzicienilor romîni. Am fost de nenumărate ori în sălile de concert din București cînd orchestrele simfonice ale Filarmoniilor și ale comitetului de radio executau cu o mare măiestrie operele lui Șostakovici, Hacıaturian, Șaporin și ale altor compozitori sovietici.

În perioada în care am fost în România a avut loc la Teatrul de Operă și Balet din București premiera baletului „Călătoria de Aram”. Ce actor al acestui balet am fost plăcut impresionat de măiestria înaltă a actorilor. Dar și mai mult m-au bucurat interesul și atenția publicului român pentru acest spectacol. La premieră am văzut în rîndul spectatorilor muncitori, țărani, studenți, oameni de artă. Ei sînt vizitatori permanenți ai teatrelor și concertelor.

Publicul român este exigent, avînd un înalt gust artistic. În România am stat de vorbă cu compozitori, muzicieni, studenți ai conservatorului, colaboratori ai institutului de folclor. Și pește tot am rămas uimit de dragostea mare pe care acești oameni o nutresc pentru profesia lor.

În cursul sederii mele în România am legat o prietenie strînsă cu activiștii din domeniul artei muzicale și teatrale.

Pășind în noul an 1955 vreau să vorbesc

